

ŠTA JE NOVO U NOVOM ZAVJETU?

Ovaj članak neće se baviti sveobuhvatnom analizom Starog i Novog Zavjeta Svetog Pisma. Osnovna namjera je ukazivanje na razlike (ako ih pronađemo) između uslova Saveza sa Bogom, kako se postaje sudionik u tom Savezu, i najvažnije, kako možemo znati stojimo li na pravoj strani. Kad ustanovimo šta je to istina, onda nam neće biti teško da otkrijemo svaki oblik zablude. Nesposobnost prepoznavanja falsifikata upravo potiče iz nepoznavanja originala.

SAVEZ NA ŽRTVI

U trećoj glavi Knjige Postanka koja opisuje pad čovjeka, izricanje Božjeg prokletstva nad odgovornima i najavu indirektnog prokletstva na cjelokupnu tvorevinu obuhvaćenu opisom u prvoj glavi, nalazimo jedan vrlo zanimljiv detalj: „Gospod Bog je načinio Adamu i njegovoj ženi duge haljine od kože i obukao ih.“ (1. Mojsijeva 3:21)* Da bi se napravila pomenuta odjeća od kože, potrebne su bile žrtve, prve na zemlji, što je očito obavio sam Gospod koji je do tada praktikovao lične obilaske i susrete sa krunom svog stvaranja – ljudima (vidi 1. Mojsijeva 3:8). Sa naše tačke gledišta, teško možemo zamisliti koliko je bilo traumatično i bolno ovo iskustvo za Adama i Evu. Biblija ne daje sve detalje ovog događaja, ali iz njenog cjelokupnog konteksta i dalje istorije, možemo jasno i nedvosmisleno zaključiti da je Božji savez sa čovjekom napravljen na žrtvi. „Skupite mi svece moje, koji su učinili sa mnom zavjet na žrtvi.“ (Psalam 50:5 - Daničić)

Na ovom mjestu otvaraju se neka vrlo važna pitanja.

- 1) Zbog čega je bila potreba žrtva?
- 2) Zašto odmah nijesu kažnjeni direktni krivci?

Odgovor na prvo pitanje može se učiniti prilično jednostavan. Adam i Eva su imali potrebu da se obuku, jer njihovo stanje fizičke golotinje odjednom je postalo izuzetno neprijatno zbog osjećaja stida i straha (1. Mojsijeva 3:10). No vidimo da su se oni u međuvremenu već bili „snašli“ koristeći se smokvinim lišćem (redak 7). Zašto bi iko patio od osjećaja straha i stida? Očigledno da se tada dogodio strahoviti poremećaj u ljudskoj prirodi. Da li je to bila samo posledica Božje zabrane da se ne uzima plod sa drveta poznanja dobra i zla (1. Mojsijeva 2:9, 16, 17) – neka vrsta nametnute krivice ili stvarni problem? Dobra i zla? Dakle, vidimo da je Bog upozorio čovjeka na mogućnost *spoznaje dobra i zla* koja bi mu donijela smrt.

Hipotetičko pitanje: Da li su Adam i Eva mogli uraditi i nešto drugo osim konzumiranja ploda sa drveta poznanja dobra i zla što bi izazvalo aktivaciju Božjeg prokletstva? I zašto bi Bog uopšte prilikom stvaranja Edemskog vrta postavio jedno takvo „zabranjeno“ drvo? Odgovor se naravno nalazi u principu slobodne volje bez koje ljubav nije moguća. Drvo poznanja dobra i zla je bilo test poslušnosti i jedina tačka na kojoj su ljudi mogli izabrati „alternativni“ put. Težina ovog izbora nikada se ne može prenaslušiti. Sama činjenica postojanja dobra i zla ukazuje na poredak i Zakon. Bog je stvorio savršen univerzum sa jednom planetom na kojoj je bujao život, toliko veliki i tako uređen da ljudima omogući uslovni vječni život. Sada možemo postaviti pitanje koji je to zakon dominantan u Božjem univerzumu. Očigledno moralni. Vječni život zahtijeva savršeni karakter. Bog je vječan jer je savršen. I On može dati duh životni svojim stvorenjima (1. Mojsijeva 2:7). Taj životni duh je upravo ono što pravi razliku među skupinama atoma u fizičkom svijetu kakav poznajemo. Svaki drugi pokušaj objašnjenja svijeta i života je čista propast u svakom pogledu. Prekršaj Božje zabrane bila je, dakle, stvar *poslušnosti* – moralno pitanje.

Savršeni karakter i volja (duhovna sfera) vrše kontrolu nad slobodom ponašanja i djelovanja. I sve dok je takvo stanje na snazi, nema nikakvih protivječnosti između stvorenja i Božjeg Zakona i poretka. Jednom kad ta brana pukne, ništa što bi čovjek sam uradio ne može je „zakrpiti“. Toliko je smrtno ozbiljan problem u kojem se nalazimo. Stoga se svako ko na bilo koji način osporava Božji Zakon nalazi u smrtnoj zabludi čime, bilo svjesno ili nesvjesno, negira i sve ostalo što je Bog uradio za čovjeka.

Upravo zbog svega ovoga Adamovo i Evino „preoblačenje“ je bilo neophodno. Oni sami nikako nijesu mogli da se „pokriju“. Riječi „odjeća“ i „sramota“ su istog korjena u hebrejskom jeziku.

* Svi navodi iz Svetog Pisma uzeti su iz Novog savremenog prevoda, ukoliko nije drugačije naznačeno.

Dakle, da bi se Adam i Eva obukli u odjeću prikladnu njihovom novom stanju, bila je potrebna nevinna žrtva. Neko drugi je morao da strada zbog njih. Životinje? Šta je bilo u pitanju? Nepotrebna okrutnost ili nešto drugo? Ako se vratimo Božjoj zabrani, vidjećemo da je izrečena kazna za eventualni prestup bila smrt. Međutim, izgledalo je kao da se zapravo obistinila izjava kušača (Lucifera ili Sotone) da Adam i Eva neće umrijeti već samo iskusiti spoznaju dobra i zla, što će ih uzdići sa pređašnjeg nivoa stvorenja i učiniti „bogovima“. Možemo zaključiti da je Sotona na osnovu svojeg iskustva i iskustva palih anđela koji su pristali na njegovu stranu (vidi Otkrivenje 12:4, 7-9) pretpostavljao da Bog neće izvršiti smrtnu kaznu, što bi njima omogućilo da steknu „novi dom“ nakon izgnanstva iz neposrednog Božjeg okruženja gdje su pripadali, sledbenike i uporište za dalju borbu protiv Boga. Ovdje treba napomenuti da biti bog sa Sotoninog aspekta zapravo znači biti nezavisan od Boga i Njegovog Zakona, ali izvjesno je preskočio da to objasni Evi. To je suština koncepta satanizma koji na ovaj ili onaj način upražnjavaju kako ateisti tako i mahom sve religije na planeti Zemlji. Svi osim „ženinog sjemena“ (vidi 1. Mojsijeva 3:15). U zasebnom podnaslovu bavićemo se pitanjem ko predstavlja to „sjeme“ i kako. Takođe ćemo definisati i „sjeme zmijino“. Nego da se vratimo žrtvi.

Biblija je više nego jasna. Sam Bog se žrtvovao za svoja pala stvorenja. Plan spasenja je zahtijevao takvu žrtvu jer samo pravi „otac čovječanstva“, njihov Stvoritelj, mogao je biti i Iskupitelj. Taj plan ima svoje faze realizacije i on takođe prati borbu između dobra i zla i odgovara na potrebe održavanja života. Samo zahvaljujući Planu spasenja, ljudi su mogli nastaviti živjeti u svom palom stanju i vršiti biološku reprodukciju pod izuzetno otežanim uslovima zbog aktivacije mehanizama prokletstva, koje zapravo treba shvatiti kao Božji blagoslov u nizu vaspitno-popravnih mjera i otežavajućih okolnosti, čija svrha je da budu stalni podsjetnik na grijeh i neprekidni podstrek za ulazak u spasonosni savez sa Bogom. Najupečatljiviji, direktni i obavezujući „program“ u tom cilju bio je upravo žrtveni sistem. Zašto? Navešćemo nekoliko razloga:

- žrtveni sistem je slika Božje velike žrtve;
- prinošenje nevine životinjske žrtve je bolno podsjećanje da nevini umire za krivoga, kao jedini način iskupljenja (vidi poslanicu Jevrejima za detalje);
- ništa što bi sam čovjek mogao da uradi ne može da bude zamjena za ovu žrtvu (vidi iskustvo Kaina i Abela u 1. Mojsijevoj 4. glava);
- žrtveni sistem predstavljao je priznanje vjere i poslušnosti Božjem planu za čovjeka;
- žrtveni sistem, zajedno sa drugim praznicima, ilustrovao je Plan spasenja do njegovih najsitnijih detalja (vidi 2. Mojsijeva 25:40; Jevrejima 8:5).

Tako smo dobili i odgovor na pitanje zašto krivci nijesu odmah kažnjeni. Prosto iz razloga što je Božji plan spasenja, koji postoji od vječnosti (vidi poslanicu Titu 1:2), stupio u dejstvo i omogućio ljudima ovaj prolazni život kao popravni ispit za pomirenje sa Bogom.

Dakle, ovaj dio našeg izlaganja zaključićemo konstatacijom da osnova Božjeg saveza sa ljudima počiva na Žrtvi.

POGLED VJERE

Vidimo li mi Boga? Ateisti i skeptici bi rekli „kad vidimo vjerovaćemo“. Ali da li su naša čula presudna da pravimo procjene čega ili koga ima a koga nema? Čak i površno razmišljanje dovešće nas do shvatanja koliko je glup ovaj izgovor. Rekao bih vidimo sve što je potrebno, i mnogo više od toga, a zahvaljujući Božjoj pisanoj Riječi – Bibliji – otvaraju nam se horizonti odavde do vječnosti.

Da se vratimo Adamu. On je vidio Gospoda. Fizički. Ali da li je Adam mogao ugoditi Bogu bez vjere (vidi Jevrejima 11:6)? Naravno da nije. On je vjerom morao pokazati svoju poslušnost Božjem planu. Isto važi recimo za Avrama koji je takođe imao direktne susrete sa Gospodom, istina u obličju zapovjednika anđela prikrivene slave koju može podnijeti pali čovjek, ali svejedno se mogao opravdati isključivo vjerom (vidi Jevrejima 10:38 i cijelu 11. glavu, takođe 1. Mojsijevu 15:6).

Sam Isus je kao Sin čovječiji na zemlji morao živjeti vjerom u Božje providenje i vođstvo. Stoga je svojim oponentima jednom prilikom i rekao da „ako ne slušaju Mojsija i proroke, da ko i iz mrtvih ustane neće vjerovati“ (Luka 16:31). Zašto neće? Sledeće Isusovo obraćanje nam pomaže da to bolje shvatimo: „Vi istražujete Pisma, jer mislite da ćete pomoću njih imati vječni život, a upravo ona svjedoče o meni. A vi ne želite da dođete k meni da biste imali život. Ja ne prihvatam slavu od ljudi, nego dobro znam da vi u sebi nemate ljubavi prema Bogu. Ja sam došao u ime svog Oca, ali vi me ne primate. Kad bi neko drugi došao u svoje ime, njega biste primili. Kako biste mogli vjerovati, kad prihvatate slavu jedan od drugoga, a ne tražite

slavu koja dolazi od jedinog Boga? Ne mislite da ću vas ja optužiti pred Ocem. Ima ko vas optužuje, Mojsije, u koga se vi uzdate. Jer kad biste vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i meni, jer je on pisao o meni. Ali ako ne vjerujete njegovim spisima, kako ćete vjerovati mojim riječima?“ (Jovan 5:39-47)

Možete li odavde prepoznati suštinu problema nevjerstva? Stanovište pokvarenog srca je „ako se ne mogu tu ‘ugraditi’ i istaći sebe, sve to za mene je besmisleno, odbojno i beskorisno“. Kad su vidjeli da neće imati koristi koje su očekivali od Isusa, mnogi učenici su odstupili od Njega (vidi Jovan 6). Prilikom razapinjanja na krst, gotovo da nije bilo nikoga među prisutnima ko nije odobravao taj postupak, čak likujući glasno ili u sebi. Nezdrava psihologija mase – jedan od razloga zašto pisac ovih redova nikad nije volio učestvovati u masovnim manifestacijama bilo koje vrste. Drugim riječima, ovi ljudi, kao i mnogi prije i poslije njih, nijesu Isusu dozvoljavali da im oduzme status „boga“ (makar taj „bog“ bio koliko miš), vlastiti ego koji se hrani sa nečistog izvora.

Vrat ćemo se opet ovoj problematici kad budemo analizirali kako zapravo padaju vjerske zajednice.

Prava vjera je u svojoj suštini aktivna i djelotvorna koja neusiljeno ostavlja za sobom dobra djela. O tome zapravo govori cijela Biblija. Ali mnogi će radije poslušati šta im govore njihovi otpali učitelji i primiti one koji dolaze u svoje ime, kako je rekao Isus. Biću slobodan da tu dodam i sve one koji dolaze u ime svoje vjerske zajednice ili interesne grupe da obave „misiju“.

Koji su dometi prave vjere? Čitamo iz Otkrivenja 14:4-5: „To su oni koji se nijesu onečistili sa ženama, koji su sačuvali svoje djevičanstvo. Oni slijede Jagnje kuda god ono pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jagnjetu i nikakva se laž nije našla u njihovim ustima, ničim se nijesu onečistili.“ Kako to oni slijede Jagnje kud god ono pođe? To je moguće isključivo vjerom, potpunim povjerenjem u Boga i Njegovo vođstvo kada nam pogled vjere omogućava da vidimo Boga tamo gdje On zaista jeste! Ovo je od životne važnosti. Već smo kazali da Plan spasenja ima svoje faze realizacije, on je, dakle, dinamičan i progresivan. Onoga momenta kad naša religija postane sama sebi svrha, mi gubimo Boga Spasitelja iz vida. Stoga nipošto nije svejedno da li će se moja vjera bazirati na onome šta tvrdi ova ili ona vjerska zajednica ili Božjoj Riječi. Pogled vjere može biti usmjeren isključivo u *jednom pravom smjeru* (svi putevi NE vode Bogu), ili u bezbroj drugih lažnih smjerova čiji kraj je put ka smrti (vidi Priče Solomonove 16:25). I ne dozvolite nikome da vas pokoleba u tome optužbama o „vjerskom fundamentalizmu“, navodnoj potrebi za „uzajamnom hrišćanskom ljubavi“ ili drugim ispraznim riječima.

SPASENJE

Naučili smo da se opravdavamo vjerom i to ne bilo kakvom, već sasvim određenim, nedvosmislenim povjerenjem u Boga i Njegov Plan spasenja. Ali kako se spasavamo? Biblija odgovara:

„Ali Bog, koji je bogat milosrđem, iskazao nam je svoju veliku ljubav time što nas je oživio i ujedinio s Hristom, još dok smo bili mrtvi zbog prestupa – blagodaću ste spaseni – i vaskrsnuo nas s njim i postavio nas s njim na nebesima jer smo u jedinstvu sa Hristom Isusom, da bi nam, u blagonaklonosti koju osjeća prema nama koji smo u jedinstvu sa Hristom Isusom, u poretku koji dolazi pokazao neizmjereno bogatstvo svoje blagodati.

Tom blagodaću spaseni ste po vjeri. I to nije vaša zasluga – to je Božji dar. Ne, to nije zbog djela, da se niko ne bi mogao time hvaliti. Jer mi smo njegovo djelo, stvoreni u Hristu Isusu da bismo činili dobra djela, koja je Bog unaprijed odredio da ih činimo.“ (Efescima 2:4-10)

Dakle, spasavamo se milošću i ljubavlju Božjom kroz Njegov dar spasenja u Hristu koji primamo vjerom. Kako uopšte dolazimo do toga da poželimo spasenje?

„Jer žalost koja je u skladu sa Božjom voljom podstiče na pokajanje koje vodi u spasenje, zbog čega ne treba žaliti, a žalost svojstvena ovom svijetu donosi smrt.“ (2. Korinćanima 7:10)

„A Kajin reče Gospodu: Krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti.“ (1. Mojsijeva 4:13)

„Tada reče David Natanu: Sagriješih Gospodu. A Natan reče Davidu: i Gospod je uklonio grijeh tvoj; nećeš umrijeti.“ (2. Samuilova 12:13)

„Dobro čujem kako Jefrem sebe sažaljeva: ‘Ti si me ukoravao da bih se popravio, kao tele još neukročeno. Vрати me k sebi i ja ću ti se vratiti, jer ti si Gospod, moj Bog. Kad sam ti se vratio, žao mi je bilo zbog mojih djela, i kad sam to shvatio, po bedru sam se od tuge udarao. Stidim se i postiđen sam, jer nosim sramotu svoje mladosti.’“ (Jeremija 31:18, 19)

„A Petar se sjeti Isusovih riječi: ‘Prije nego što pijetao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći.’ Potom izađe

napolje i gorko zaplaka.“ (Matej 26:75)

„Tražite Gospoda dok se može naći. Prizivajte ga dok je blizu. Neka zli ostavi svoj put i nepravednik svoje misli. Neka se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, našem Bogu, jer će mu velikodušno oprostiti.

‘Vaše misli nijesu moje misli, i moji putevi nijesu vaši putevi’, govori Gospod. ‘Koliko su nebesa viša od zemlje, toliko su i moji putevi viši od vaših puteva i moje misli od vaših misli. Kao što kiša i snijeg padaju s neba i ne vraćaju se dok ne natope zemlju i učine da bude rodna, da se zeleni i da daje sjeme sijaču i hljeb onome ko ga jede, tako će se ispuniti i riječ koja izlazi iz mojih usta.’ (Isaija 55:6-11)

„Jer ovako kaže Gospod Izraelovom domu: ‘Tražite me i živjećete’.“ (Amos 5:4)

„Jer on kaže: ‘U vrijeme svoje milosti uslišio sam te, u dan spasenja pomogao sam ti.’ Evo, sada je vrijeme milosti! Evo, sada je dan spasenja!“ (2. Korinćanima 6:2)

Ovim tekstovima zaista nije potreban komentar. Da li ste primijetili ikakvu razliku pod jednim ili drugim savezom? „Isus Hristos je isti juče i danas i zauvijek.“ (Jevrejima 13:8) Nema je? Zbog čega onda uopšte dva Saveza ili zavjeta?

STARI I NOVI ZAVJET

Bog je pokrenuo vjerne ljude koji su sakupili i kompilovali drevne spise prepoznate kao otkrivenje Božje volje i planova čovjeku u kanon poznat pod imenom Tanah, koji čine tri glavne cjeline: Tora (5 Mojsijevih knjiga), Nevim (rani i kasni proroci) i Ketuvim (spisi).

Isti Bog je istim Duhom nadahnuo pisce koji su, u neuporedivo težim okolnostima, kompilovali historijsko svjedočanstvo o Mesiji koji je obavio misiju spasenja čovječanstva, teološke pouke i proročanstva, sadržane u rukopisima glavnih nosilaca Božje poruke čovječanstvu. Oba kanona naravno sadrže i brojne historijske izvještaje i iskustva. Zašto su novozavjetne prilike bile teže? Postoji nekoliko glavnih razloga:

- i) Religija starog Izraela bila je dovedena na nivo da je bukvalno sama sebi postala svrha. Tradicija i ljudska mudrovanja kao sredstva duhovne manipulacije, zajedno sa podjelama i sukobima među raznim interesnim grupama, potisnule su Božju Riječ u drugi plan.
- ii) Nacionalna i duhovna oholost jevrejskog naroda, koje su proistekle iz pogrešnih tumačenja Božjih objava i obećanja (sjetite se „ugrađivanja sebe“ koje smo već pomenuli).
- iii) Izraziti paganizam i idolatrija dominirali su među okolnim narodima, nosiocima „civilizacije“.

Drugim riječima, Sotona je sa svojim demonima pripremio teren i učinio sve da, ako ikako bude moguće, osujeti misiju Mesije i maksimalno zagorča život ne samo Njemu već i svima koji bi stali na Njegovu stranu. Tako su nosioci radosne vijesti o spasenju bili izloženi napadima sa svih strana, gonjeni i mučeni do smrti. Uprkos tim strašnim okolnostima, Riječ je ipak sačuvana.

Kako je vrijeme prolazilo, pod pritiskom strašnog progonstva, oni koji su primili vijest o Mesiji i novoj fazi u Planu spasenja (o kojoj će kasnije biti više riječi) počeli su ulaziti u kompromise kojima su se sve više distancirali od Jevreja, a sve manje rigorozno odbacivali vavilonski, persijski, grčki i rimski paganizam. Kad su Rimljani uvidjeli da je religija koja se širila kao požar njihovom imperijom sila koja bi mogla narušiti ili čak uništiti njihov sistem vladanja i manipulacije masama, osmišljen je đavolski plan podmetanja lažne crkve koja je počivala na kompromisima. Vremenom, i uz nebrojene laži i manipulacije, ta crkva je postala moćno sredstvo vladanja i već u 5. vijeku nove ere, uspjela staviti pravu Božju zajednicu i Bibliju van zakona.*

Zbog svega ovoga ne treba da čudi oštra podjela na Stari i Novi Zavjet i favorizovanje jednog na štetu drugog od raznih vjerskih zajednica ili naroda. Glavni razlog tome svakako je ono što Biblija naziva „otrovnim vinom kurvarstva“ (vidi Otkrivenje 14:8; 17. i 18. glava), lažnom religijom pod plaštom prave kojom su obmanuti neki narodi. Piše li tako i u vašoj Bibliji? Naravno da ne. Tekst u Otkrivenju kaže „SVI narodi“. Gdje onda pripadaju glavne svjetske religije? Prema Riječi Božjoj, one se nalaze u sistemu obmane. Tačka. Jeli ovo jasno? Daje li nam Biblija dovoljno informacija da možemo pouzdano raskrinkati ovaj sistem? I više nego dovoljno. Može li jedna takva poruka uopšte da se uputi svijetu koji umire pod teretom zla i obmane? Da, jer je Gospod po isteku prorečene apsolutne dominacije najveće bezbožne sile** posebnom intervencijom omogućio reformaciju i probuđenje koje je praktično dovelo do toga da u novije vrijeme svako može imati Bibliju i poučiti se iz nje. Krunu tog probuđenja predstavlja poruka o ulasku u novu fazu Plana

* Više detalja o ovoj religijskoj zavjeri možete pročitati u knjizi Alberta Rivere „[Vatikanske ubice](#)“.

** Vidi članak „[1290 dana iz knjige proroka Danila 12:11](#)“

spasjenja, a to je Božji istražni sud.* Ali Sotona ne bi bio to što jeste kad ne bi pripremio novu ubitačnu strategiju preko svojih oruđa sa ciljem da anulira Božju poruku. Ovo je ostvareno lansiranjem tzv. „prosvetiteljstva“, ateizma i humanizma, potkrijepljenih lažnom naukom teorije evolucije.

Dakle, okosnicu ideološke manipulacije čine manipulacija religijom i manipulacija naukom. Uz sve to razvijene su brojne pogubne zamke u svim aspektima ljudskog bitisanja, počevši od ishrane, stila života, mode, muzike, umjetnosti, književnosti, školstva i zdravstva, itd., što sve zajedno vodi ljude u duhovno i mentalno sljepilo i onesposobljava ih u prepoznavanju prioriteta i vladanju svojom voljom i razumom.

Da se vratimo podjeli na stari i novi zavjet. Pod pretpostavkom da su gore opisane okolnosti bile drugačije i povoljnije, šta mislite da li bi Biblija bila tako podijeljena? Čisto sumnjam. Ipak ostalo bi pitanje šta je sa tekstovima u Starom Zavjetu gdje Bog preko proroka najavljuje novi zavjet? Pogledaćemo.

„Evo, dolaze dani“, govori Gospod, ‘kad ću s Izraelovim domom i s Judinim domom sklopiti novi savez, ne kao onaj savez koji sam sklopio s njihovim praočevima onog dana kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz egipatske zemlje. Taj moj savez oni su raskinuli, iako sam im ja bio muž’, govori Gospod.

‘A ovo je savez koji ću sklopiti s Izraelovim domom posle tih dana’, govori Gospod. ‘Svoj zakon staviću u njih i upisaću ga u njihova srca. Biću njihov Bog, i oni će biti moj narod.’

‘Neće više prijatelj prijatelja učiti niti brat brata, govoreći: ‘Upoznajte Gospoda!’ Jer će me svi poznavati, od najmanjeg do najvećeg’, govori Gospod. ‘Oprostiću im njihov prestup i više se neću sjećati njihovog grijeha’.“ (Jeremija 31:31-34)

Prije bilo kakvog komentara, dopustićemo samoj Božjoj Riječi da dâ svoje tumačenje preko nadahnuća apostola Pavla: „A u ovome što je rečeno glavno je ovo: imamo takvog *prvosveštenika*, koji je sjeo s desne strane prestola Veličanstva na nebesima. On je sluga koji služi za ljude na svetom mjestu i *u pravom hramu* koji je podigao Gospod, a ne čovjek. Jer se svaki prvosveštenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Zato je bilo potrebno da i on ima šta da prinese. A da je na zemlji, ne bi bio sveštenik, jer već postoje oni koji po Zakonu prinosu darove, ali *oni služe Bogu na mjestu koje je slika i sjenka onoga što je na nebu*, kao što je Mojsiju, kad je trebalo da napravi šator, bila data zapovijest od Boga, koji je rekao: ‘Gledaj da sve napraviš prema prikazu koji ti je pokazan na gori.’ A sada je Isus dobio službu koja je uzvišenija od one prethodne, pa je postao posrednik saveza koji je isto tako bolji od onog prethodnog, saveza koji je zakonski utemeljen na boljim obećanjima.

Jer da je onaj prvi savez bio bez mane, ne bi bio potreban drugi. Jer prekoraujući narod, Bog kaže: ‘Evo, dolaze dani’, kaže Gospod, ‘kad ću s Izraelovim domom i s Judinim domom sklopiti novi savez, koji nije kao onaj savez koji sam sklopio s njihovim praočevima onog dana kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz egipatske zemlje, jer oni nijesu ostali u mom savezu, pa više nijesam mario za njih’, kaže Gospod. ‘Jer ovo je savez koji ću sklopiti s Izraelovim domom posle tih dana’, kaže Gospod. ‘Svoje zakone staviću u njihov um i upisaću ih u njihova srca. Biću njihov Bog, i oni će biti moj narod. I niko više neće učiti svog bližnjeg i svog brata, govoreći: ‘Upoznaj Gospoda!’ Jer će me svi oni poznavati, od najmanjeg do najvećeg. Jer ću im oprostiti njihova bezakonja i više se neću sjećati njihovih grijeha’.

Kad kaže ‘novi savez’, *onaj prethodni čini zastarjelim*. A ono što je staro i zastarjeva, blizu je nestanka.“ (Poslanica Jevrejima 8. glava).

Čitamo dalje: „Prethodni savez je imao propise za službu Bogu i svoje zemaljsko sveto mjesto... Te odredbe Zakona odnosile su se na ono što je tjelesno i bile su nametnute do vremena određenog da se sve dovede u red, ali kad je došao Hristos kao prvosveštenik koji je omogućio blagoslove koji su došli, ušao je u veći i savršeniji šator, koji nije načinjen rukama, to jest nije od ove materije, i jednom zauvijek ušao u sveto mjesto, ali ne s krvlju jaraca i junaca, nego sa svojom krvlju, i tako nam pribavio vječno izbavljenje. Jer ako krv jaraca i junaca i pepeo od junice posvećuje onečišćene koji su time poštropljeni, pa im tijelo postaje čisto, koliko će više krv Hrista, koji je pomoću vječnog Duha samog sebe bez mane prinio Bogu, očistiti našu savjest od mrtvih djela kako bismo služili živom Bogu?

Zato je Hristos *posrednik novog saveza*, da bi oni koji su pozvani dobili obećanje vječnog nasljedstva, jer je *on umro da bi oni otkupninom bili oslobođeni od prestupa učinjenih pod prethodnim savezom*. Jer gdje je savez s Bogom, mora da uslijedi smrt onoga koji je posredovao u sklapanju saveza. Naime, savez je *punovažan tek nakon smrti*, jer on ne vrijedi sve dok je živ onaj koji je posredovao u sklapanju saveza.“

* Zasebni članak o Božjem sudu može se preuzeti na [ovom linku](#).

(Jevrejima 9:1, 10-17)

Držimo se onoga što piše i nema nikakve potrebe da bilo šta pojašnjavam! Želio bih da budete srećni i oduševljeni Bogom i Njegovom planom kao što sam ja sada. Ipak da naglasimo neke bitne stvari. Rekli smo na početku da osnovu Božjeg saveza čini žrtva. Pod starim zavjetom bio je ustanovljen cijeli sistem tipskog obrednog žrtvovanja životinja, što je, zajedno sa praznicima, ukazivalo na veliku Žrtvu i različite faze Plana spasenja. Mojsiju je lijepo rečeno da je sve to samo tip ili slika pravog nebeskog svetišta u kojem će se odigrati prava služba pomirenja. Kad je dakle, novi zavjet stupio na snagu? Tekst koji smo čitali je jasan – posle Hristove žrtve i vaskrsenja, Njegovim ulaskom u Nebesko svetište u ulozi Prvosveštenika (sveštenik može ući u svetinju tek pošto se prinese žrtva). Zapazite da On time pokriva i čisti ne samo Božji narod koji bitiše pod novim savezom već takođe i one pod starim! Jer krv životinja to naravno nije mogla završiti.

Eto cijele priče o razlici između starog i novog Saveza. Sve ostale navodne razlike su ništa drugo do izmišljotine velikih religijskih obmanjivača.

Ne znam koliko ste svjesni težine ovoga što smo čitali. Ove riječi ne samo da potpuno pobijaju jevrejsku priču o potrebi nastavljanja zemaljske službe i eventualnoj gradnji novog trećeg hrama, već ruše i cijeli sistem zvanične hrišćanske vjere koja takođe počiva na svešteničkoj posredničkoj službi, navodnoj posredničkoj službi svetaca ili drugih osoba mimo Hrista, raznim paganskim nebiblijskim obredima i praznicima, službama u hramovima i svetištima, običajima i obrascima vjerskog ponašanja koji nemaju nikakvo uporište u Božjoj Riječi.

Prema Božjoj Riječi pod novim Savezom od početka Hristove prvosvešteničke službe u hramu na Nebu:

- nema više potrebe za zemaljskim šatorom ili hramom koji se, uzgred budi rečeno, isključivo mogao nalaziti na mjestu koje izabere Bog (proročanstvo iz Danila 9:27 se ispunilo);
- nema potrebe za svešteničkom službom bilo koje vrste, jer takva služba predstavlja negiranje, lažiranje i pomračivanje Hristove stvarne službe (nije li to upravo ono što je i prorečeno da će se predstavljati čovječanstvu preko glavnih Sotoninih agenata na zemlji*);
- Božjem moralnom Zakonu** dodata je nova i veća dimenzija kako u osudi i razobličavanju svake vrste grijeha tako i potrebi za službom Bogu u čistoti srca, duha i tijela, kako bi se Božji narod pripremio za konačno izbavljanje, istražni sud i drugi Hristov dolazak.

Nije teško zaključiti da ništa od ovoga ne odgovara religijskim profiterima i manipulantima.

A GDJE SU PROTESTANTI?

Neki će ovo možda jedva dočekati za promociju svoje protestantske crkve zasnovane na radu nekog od reformatora. No ako se pošteno pozabavimo istraživanjem dokle su dospjeli njihovi „protesti“, neminovno ćemo doći do sličnih zaključaka kao gore. Evo obrasca zastranjivanja protestantskih zajednica:

- i) Na osnovu ključnih učenja vođa-reformatora koja su se uglavnom ticala otkrivanja nekih od vjekovnih zabluda, sledbeništvo je formiralo vjerske zajednice – crkve.
- ii) Crkve su ubrzo uspostavljale red, organizaciju i dogme, uporedo sa registracijom u svjetovnom sistemu, što ih je vremenom uvlačilo u sve dublje i dublje kompromise u udovoljavanju postojećem poretku, zakonima, običajima i interesnim sferama.
- iii) Umjesto da nastave sa kristalisanjem biblijske religije i uvođenjem iste u svojoj praksi, crkve su se po pravilu sve više dovijale kako da se usklade sa opštepriznatom „religijom“, čime su se širom otvarala vrata za ulazak profitera i liberala u svim strukturama, što je u isto vrijeme olakšavalo posao spoljnim razbijačima i zatiračima svake naznake izvorne vjere.
- iv) Izopačenje prioriteta dolazi kao posledica otpada jer gdje nestane zdrave vjere i Božjeg vođstva praznina se nadomješta isticanjem manje bitnih stvari i sektašenjem u negativnom smislu te riječi.
- v) „Naslednici“ i „čuvari vjere“ u tim zajednicama takođe idu linijom manjeg otpora, jer oni se regrutuju uglavnom kroz sistem teološkog obrazovanja koji kontroliše niko drugi do već instalisani profiteri i varalice čija jedina briga je održivost crkve, povećanje članstva i priliv sredstava. Treba pomenuti i moćne „klanove“ sastavljene uglavnom od „domorodaca“, potomaka starih vjernika. U toj situaciji i sa centralizovanom upravom, spoljni centri moći lako preuzimaju punu i stvarnu kontrolu.

* Valter Fajt (Walter Veith) u svojim predavanjima sjajno objašnjava i demaskira lažnu religiju.

** O mjestu i ulozi Božjeg Zakona biće više riječi u zasebnom podnaslovu.

Logičan daljnji slijed stvari nije teško pogoditi. Vođe će se služiti vještim izvrtanjem, pogrešnom primjenom, prikrivanjem i izvlačenjem biblijskih tekstova iz konteksta, kao i bukvalno svim psihološkim i drugim trikovima u dokazivanju valjanosti svoje „jedine, prave, nepogrešive, poslednje, Božje, Hristove“ itd., itd., crkve, od kojih je jedan od najjačih razvijanje snažnog osjećaja pripadnosti i lojalnosti ustanovi bez obzira na ono što se u njoj događa. Jer napokon crkva „ima istinu“ i ona „nikad neće pasti“, jer je „Hrist tako rekao“. Tako se rađaju kurve čerke, klonovi velike vavilonske majke. Treba napomenuti i to da je ovdje riječ o onim zajednicama koje su formirane na koliko toliko zdravim osnovama, dok je razne crkve i sekte koje su pokrenuli sami agenti sila zla suviše i pominjati.*

Bilo bi vrlo nekorektno ne istaći sve ono pozitivno što je Bog uradio preko pobožnih protestanata, grupa i pojedinaca, čije veliko načelo *Sola Scriptura* nam je umnogome omogućilo slobode koje imamo danas, u protivnom umjesto doručka ljubili bismo ruke nekom Valovom svešteniku u paganskoj odori. Šteta samo što to načelo nije sprovedeno do kraja i reformacija završena.

Jedan skoriji i dobar primjer kako ne treba raditi je crkva Adventista sedmog dana. Preko pobožnih ljudi koji su istraživali Pisma i Elen Vajt, Bog je skinuo veo sa velike istine o Hristovoj prvosveštenskoj službi i Njegovom prelasku u Svetinju nad svetinjama, što je označilo početak istražnog suda. Objava te vijesti izrešetala je crkve na sličan način kao Jevreje poruka ranih hrišćana o Isusu. I Bog je preko svog glasnika objavio pad tih crkava koje nijesu bile voljne primiti svjetlost. To je bila prva objava o padu Vavilona i Elen Vajt je lijepo kazala da se ta poruka ne može odnositi na Katoličku crkvu koja je u vjekovnom otpadu. Međutim, vođstvo nije željelo tako radikalnu objavu pa su se na sve načine dovijali kako da je preinače i razvodne. I naravno uspjeli su u tome, ali na štetu Božjeg djela.

Drugi primjer iz iste crkve odnosi se na nauku o trojstvu. Falsifikovana ustanova hrišćanske crkve kroz vjekove je unijela kompletni „program“ vavilonske misterijske religije pod plašt hrišćanstva, što izvjesno uključuje i teologiju o trojstvu. Odmah da se razumijemo da ničim ne pokušavam osporiti bilo koji redak Svetog Pisma, ali, što se tiče Božje prirode, ni ici koraka dalje od onoga što piše. Činjenica da u ranoj hrišćanskoj zajednici nijesu vođene rasprave po tom pitanju navodi nas na zaključak da nije promovisana nikakva sporna nauka, ako izuzmemo to što je zvanični judaizam odbacivao Isusovo mesijanstvo. Isto važi recimo za krštenje, ustanovu koja je takođe „uvezena“ iz Vavilona, dok je pravo krštenje ništa drugo do obredno kupanje praktikovano i ranije koje je pod novim Savezom dobilo novu dimenziju kao čin „umiranja starom i podizanja u novi život“ (vidi Rimljanima 6:3-6) koji je pratio javno priznanje vjere.

Rani adventisti sedmog dana držali su se biblijske nauke o Božjoj prirodi i prepoznali staro pagansko trojstvo u zvaničnoj hrišćanskoj doktrini, zbog čega su sloveli kao kult, jer prvi uslov da bi bili priznati u hrišćanskoj zajednici je ispovijedanje vjere u trojstvo. Stoga se decenijama vodila borba u crkvi, da bi trinitarci dobili puni zamah polovinom prošlog vijeka kada je krenuo i pojačani ekumenizam (interesantno poklapanje zaista). Konačno, savremena formulacija adventističke doktrine o trojstvu iz 2010. godine gotovo da se uopšte ne razlikuje od rimo-katoličke. Suviše je napominjati da velika većina vjernika ove crkve o tome ne zna gotovo ništa, niti ih, što je još tragičnije, to zanima.**

Sličnih primjera ima koliko hoćete, a ovdje sam naveo neke manje uočljive „golim okom“. U kraćem dodatku bavićemo se još jednim vrlo osjetljivim teološkim pitanjem – Mesijinom smrću za otkup.

VAŽI LI STAROZAVJETNI ZAKON POD NOVIM SAVEZOM ILI NE?

Da bismo uopšte raspravljali o Zakonu, treba prvo napraviti razliku između Božjeg moralnog zakona koji je izraz Njegovog karaktera i volje i vječan kao sam Bog i ostalih zakona u Mojsijevom petoknjižju (Tori) koji su dati kako zbog regulisanja pravila ponašanja, zdravstvenih i drugih propisa tako i radi tipskog prikazivanja Plana spasenja. Odmah da rasčistimo što se tiče zakona Deset Zapovijesti, da se na bilo koji način mogao promijeniti, Mesija ne bi morao da umire za grijeh čovječanstva. Takva hipotetička promjena takođe bi značila i njegovu nesavršenost. Stoga se uopšte ne treba upuštati u rasprave sa onima koji na bilo koji način pokušavaju negirati, osporavati ili prekrajati Božji Zakon, jer to je kao da vas ubjeđuju da umjesto stijene zapravo vidite pijesak. Svrha Božjeg moralnog zakona je dvostruka: ukazivanje na grijeh (vidi Rimljanima 7:7, 12, 14) i regulisanje odnosa čovjek-čovjek i čovjek-Bog (Matej 22:37-40). U uslovima u kojima se sada

* Za više informacija šta Biblija govori o crkvama, vidite članak „[Sedam žena i jedan čovjek](#)“, a za lakše uočavanje razlika između prave religije i svega onoga što ona nije, preporučujem „[Priručnik za odbranu od vjerskih falsifikata](#)“.

** Detaljnije u članku „[Trojstvo – paganska ideja o Bogu ili biblijsko učenje](#)“.

nalazimo, u tome nam može pomoći niz drugih uredbi i pravila koje je Bog dao u Tori. To naravno važi i za zdravstvene zakone, pravila ishrane i dr. Sam Bog je jasno odvojio moralni Zakon kroz naredbu da se ploče sa Deset zapovijesti stave u Kovčeg zavjeta koji je bio smješten u Svetinji nad svetinjama, dok se ostatak zakona nalazio pored kovčega (vidi 5. Mojsijeva 31:26).

Obredni zakon, zajedno sa većim dijelom godišnjih praznika, našli su svoje ispunjenje u Hristovom rođenju, životu, smrti, vaskrsenju i službi u Nebeskoj svetinji, što smo mogli zaključiti i ranije (vidi poslanicu Kološanima 2:8-17; Jevrejima 8 i druge srodne tekstove).

SJEME ŽENINO I SJEME ZMIJINO

„Staviću neprijateljstvo između tebe i žene i između tvog sjemena i njenog sjemena. Ono* će ti glavu zdrobiti, a ti ćeš ga u petu raniti.“ (1. Mojsijeva 3:15)

Ne treba da budemo veliki teolozi da bismo shvatili da je istinsko „Sjeme ženino“ zapravo sam Mesija. Ali u jevanđeljima nalazimo da je On kao Sin čovječiji rođen iz linije pobožnih predaka, poistovjećujući se na taj način u potpunosti sa svojim narodom i našim nemoćima i slabostima. Tako se svaka osoba koja načini savez sa Bogom na žrtvi može ubrojiti u „sjeme ženino“, ili, kako je to apostol Pavle rekao, u tijelo sa mnogim udima kojemu je glava Hrist (vidi 1. Korinćanima 12:12-28; Galatima 3:26-29 itd.).

O tome ko zapravo predstavlja Božji narod već sam govorio u članku „[Božji narod i poslednji događaji](#)“, i tu se nema mnogo šta dodati. Cijela Biblija je više nego jasna i dosledna u svojoj nauci.

„Sjeme zmijino“ su svi oni koji prihvataju i istrajavaju u konceptu satanizma.

PRIVILEGOVANA NACIJA ILI PRIVILEGOVANA CRKVA?

Nadovezaćemo se na prethodnu temu jednim zanimljivim poređenjem. Jedna od najvećih zabluda koja je ikad pogodila jevrejski narod i na kojoj većina istrajava do današnjeg dana je insistiranje na posebnoj privilegovanosti kod Boga na nacionalnoj osnovi, dakle po krvnoj liniji. Naravno tu priču o svom statusu pokušavali su po svaku cijenu da nametnu Isusu. To je bila poslednja linija odbrane u pokušaju poricanja onoga što im je On govorio i pokazivao. Pogledajmo jednu takvu raspravu:

„Ja sam onaj koji svjedoči o sebi, a i Otac koji me je poslao svjedoči o meni.’ Tada su ga upitali: ‘Gdje je tvoj Otac?’ Isus je odgovorio: ‘Vi ne poznajete ni mene ni mog Oca. Kad biste poznavali mene, poznavali biste i mog Oca.’ Te riječi je rekao u riznici dok je poučavao u hramu. Ali niko ga nije uhvatio, jer njegov čas još nije bio došao.

Opet im je rekao: ‘Ja odlazim, i vi ćete me tražiti, ali ćete umrijeti u svom grijehu. Tamo kuda ja idem, vi ne možete doći.’ Na to su Judejci rekli: ‘Da se neće ubiti, jer govori: ‘Tamo kuda ja idem, vi ne možete doći?’ A on im je rekao: ‘Vi ste odozdo, a ja sam odozgo. Vi ste od ovog svijeta, a ja nijesam od ovog svijeta. Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer *ako ne vjerujete da sam ja ono što kažem da jesam, umrijećete u svojim grijesima.*’ Tada su ga upitali: ‘Ko si ti?’ A Isus im je odgovorio: ‘Zašto vam uopšte i govorim? Imam mnogo toga da kažem o vama i da sudim. A onaj koji me je poslao govori istinu, i ono što sam čuo od njega, to govorim u svijetu.’ Ali oni nijesu shvatili da im je govorio o Ocu. Zato je Isus rekao: ‘Kad jednom podignete Sina čovečijeg, tada ćete znati da sam ja ono što kažem da jesam i da ništa ne činim sam od sebe, nego govorim onako kako me je Otac naučio. Onaj koji me je poslao sa mnom je. Nije me ostavio samog, jer ja uvek činim ono što je njemu ugodno.’ Dok je on to govorio, mnogi su povjerovali u njega.

Isus je Judejcima, koji su mu vjerovali, rekao: ‘*Ako ostanete u mojoj riječi, zaista ste moji učenici, i upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi.*’ A oni su mu rekli: ‘*Mi smo Avramovo potomstvo i nikada nijesmo nikome robovali. Kako ti kažeš: ‘Postaćete slobodni?’*’ Isus im je odgovorio: ‘*Zaista, zaista, kažem vam, svako ko čini grijeh, rob je grijeha.*’** A rob ne ostaje u kući zauvijek, ali sin ostaje zauvijek. Dakle, *ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.* Znam da ste Avramovo potomstvo, ali vi želite da me ubijete, jer moja riječ ne nalazi odjeka među vama. Ja govorim ono što sam vidio kod svog Oca, a vi činite ono što ste čuli od svog oca.’ Oni su mu rekli: ‘Naš je otac Avram.’ Tada im je Isus rekao: ‘Ako ste Avramova djeca, činite onda

* Doslovno „On“.

** Drugim riječima, vaše biološko nasleđe s kojim se toliko hvalite blage veze nema sa onim što pokušavam da vam prenesem. Oslobođenje od grijeha i smrti postiže se ulaskom u spasonosni savez sa mnom, duhovnim novorođenjem! (vidi takođe Jovan 3:1-21)

Avramova djela. A sada želite da ubijete mene, čovjeka koji vam je rekao istinu koju sam čuo od Boga. Avram nije tako postupao. Vi činite djela svog oca.' A oni su mu rekli: 'Mi se nijesmo rodili iz bluda, mi imamo jednog Oca. Boga.'

Tada im je Isus rekao: 'Kad bi Bog bio vaš Otac, voljeli biste mene, jer sam ja od Boga došao i sad sam ovdje. Nijesam došao sam od sebe, nego me je on poslao. Zašto ne razumijete ono što govorim? Zato što nijeste u stanju da slušate moju riječ. **Vaš je otac Đavo i želite da postupate po željama svog oca.** On je bio ubica ljudi od početka i nije ostao postojan u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, svoje govori, jer je lažov i otac laži. A ja istinu govorim, i zato mi ne vjerujete. Ko će mi od vas dokazati grijeh? A ako govorim istinu, zašto mi ne vjerujete? *Ko je od Boga, sluša šta Bog govori.* Zato vi ne slušate, jer nijeste od Boga.'

A Judejci su mu odgovorili: 'Zar nismo u pravu kad kažemo da si Samarićanin i da je demon u tebi?' Isus je odgovorio: 'Nije demon u meni, nego iskazujem čast svom Ocu, a vi me obeščašćujete. Ali ja ne tražim slavu za sebe. Ima ko traži i sudi. Zaista, zaista, kažem vam, *ako se neko drži moje riječi, nikada neće vidjeti smrt.*' A Judejci su mu rekli: 'Sada znamo da je demon u tebi. Avram je umro, a i proroci, a ti kažeš: 'Ako se neko drži moje riječi, nikada neće okusiti smrt.' Zar si ti veći od našeg oca Avrama, koji je umro? A i proroci su umrli. Za koga se ti izdaješ?' Isus im je odgovorio: 'Ako ja slavim samog sebe, moja slava nije ništa. Mene proslavlja moj Otac, *za koga vi kažete da je vaš Bog, ali ga ne poznajete.* A ja ga poznajem. Kad bih rekao da ga ne poznajem, bio bih lažov kao i vi. Ali ja ga poznajem i držim se njegove riječi. Vaš otac Avram veoma se radovao u nadi da će vidjeti moj dan. Vidio ga je i obradovao se.' Na to su mu Judejci rekli: 'Nemaš još ni pedeset godina, a vidio si Avrama?' Isus im je rekao: 'Zaista, zaista, kažem vam, prije nego što se Avram rodio, ja sam postojao.' Tada su uzeli kamenje da ga bace na njega, ali Isus se sakrio i izašao iz hrama.' (Jovan 8:18-59)

Toliko o tjelesnom nasleđu Izraela.

Sličnom metodom poslužila se lažna hrišćanska crkva. Crkveni „oci“ su uvidjeli da radi primata i prestiža moraju nekako „isposlovati“ svoj autoritet i vlast. Ništa bolje od priče o nasleđu. Rimska crkva je to podigla na veći nivo falsifikatom o sv. Petru kao vrhovnom biskupu kojega su pape naslednici. Sad što se Petrov profil ni po čemu ne poklapa sa njihovim, nije bila stvar za isticanje, to su vješto pokopali kao i mnoštvo drugih kompromitujućih fakata. Tako je njihov plagijat bio još lakši od jevrejskog jer makar se nijesu morali upinjati da dokazuju krvno nasleđe, kao što je još slučaj kod okultnih familija koje „vladaju svijetom“. Dovoljno je bilo izaći kao odabrani proizvod sistema, opranog mozga i spreman da po svaku cijenu braniš svoju „majku crkvu“. I opet, slično onome što smo već konstatovali za protestante, čak i pod uslovima teške duhovne kontaminacije od strane tog sistema, uvijek je bilo pojedinaca i grupa koji su služili istinskom Bogu po svjetlosti koju su imali i u dobroj savjesti. Naravno suvišno je napominjati da su „naslednici“ držali u vjekovnom ropstvu i samu Riječ Božju. To valjda zbog „apostolskog prejemstva“ pa im bila suvišna.

Dakle, u suštini vidimo isti princip obmane u oba slučaja – izabranu naciju ili izabranu crkvu. Za Jevreje je najbitnije bilo da su „pravi“ Jevreji, a za hrišćane da su „kršteni“ (i to u dobi kad se ne pitaju sami sa sobom) i da redovno učestvuju u crkvenim obredima. Zapazite da se u oba slučaja ljudi ubacuju u sistem bez svojevoljnog izbora i vremenom nauče da to prihvate kao svoje. Obje strane polažu pravo na trajno i neprikosnoveno nasleđe. I sve ovo protestantima nije bilo dovoljno da se dozovu pameti već su i sami počeli da osnivaju „jedine, prave, Hristove, poslednje, apostolske“ crkve i sami proizvode i biraju lažne naslednike po uzoru na veliku majku bludnicama. Izgleda da nije dovoljno ni mesijanskim Jevrejima.

DUHOVNI ŽIVOT U SADAŠNJOSTI PLANA SPASENJA

Bog neće zbog našeg pristajanja za tuđim interesima, tradicijama i glupostima vraćati Plan spasenja unazad. Taj plan ima svoje faze realizacije i mi moramo vjerom pratiti svog Stvoritelja i Iskupitelja tamo gdje On jeste. Što prije ovo shvatimo, utoliko bolje ne samo po nas već i naše bližnje sa kojima dijelimo ovaj prolazni zemaljski život.

DODATAK A KOJOM SMRĆU JE ISUS UMRO ZA OTKUP ČOVJEČANSTVA?

Možda će zvučati malo grubo, ali jedna od adventističkih 'patki' na koju se bio upecao i pisac ovog teksta je doktrina da je Isus na krstu morao umrijeti drugom smrću da bi iskupio čovječanstvo od kazne za prestup Božjeg zakona. Objašnjenje koje je dato u prilog ovoj tvrdnji je da prva smrt kojom svi umiremo nije kazna za grijeh, već, kako se izrazio jedan poznati teolog kojega prilično cijenim, „neophodnost zbog jevanđelja“. Drugi argument je da je Hrist kao drugi Adam (vidi Rimljanima 5. glava), opšti čovjek ili otac čovječanstva (s čime se svakako slažem, jer Isusova smrt kao nezavisnog pojedinca niti bi bila zakonska niti dovoljna), iskupio cijeli svijet od druge smrti. U prilog ovome ističe se činjenica da oni koji su prihvatili Hristov otkup i dalje umiru prvom smrću.

I sve ovo djelovalo mi je prilično logično. Ne znam da li su ovo učenje lansirali sami adventisti ili pokupili sa nekog od interdenonimacijskih teoloških seminara od učenih kolega, no bilo kako mu drago nešto mi ovo nije leglo u srcu bez otpora razuma i logike. Ako je Isus zaista umro drugom smrću to bi moralo značiti Njegovu vječnu smrt. Kakvo pravo ili uopšte mogućnost bi imao Bog Otac da ga vrati u život svojim Duhom? Evo, dakle, šta mislim. Isus je živio bez grijeha i ispunio sve zahtjeve Zakona. Kao takav On je bio nevina žrtva koja na sebe preuzima grijeha čovječanstva. Koje grijeha? Potencijalno sve grijeha. Zašto kažem potencijalno? Jer Bog je ostavio mogućnost svim ljudima od Adama do kraja vremena da se pokaju i prime nasleđe vječnog života. Međutim, očigledno je da svi ne prave takav izbor, već samo oni za koje je Bog unaprijed iz svog sveznanja i predznanja znao da će tako uraditi (vidi Efescima 1:4, 5).

Plan spasenja na krstu nije završen (zabluda većine hrišćana). U tipskom Danu očišćenja u zemaljskoj svetinji, na koga su prenošeni *pokajani grijesi*? Na jarca za Azazela (ili Sotonu – vidi 3. Mojsijeva 16:5-34). Dakle, svaki pokajani grijeh na kraju će morati platiti začetnik grijeha – Sotona, najprije kroz „izgnanstvo u pustinju“ (provođenje milenijuma na opustošenoj zemlji nakon drugog Hristovog dolaska – vidi Otkrivenje 20:2, 3), zatim kaznom vječnom drugom smrću u ognjenom jezeru zajedno sa svojim sledbenicima (Otkr. 20:10-15). Za svaki *nepokajani grijeh* ispaštaće njihov počinalac osobno o izvršnom sudu.

Da je Isus stvarno umro drugom smrću na golgotskom krstu, Bog bi silom spasio sve ljude, htjeli to oni ili ne. Međutim, na kraju će biti zadovoljena svaka pravda.

Iz ovoga proističe da nevini za krivoga može da umre samo prvom ovozemaljskom smrću, a u prilog tome svjedoči nam Isusovo vjerovanje će vaskrsnuti i ustati iz mrtvih (Matej 17:23; 20:19; Marko 9:31; Luka 18:33). Kakvo bi pravo imao da se tome nada ako ga je čekala druga smrt? Njegova smrt je naša smrt, a Njegovo vaskrsenje takođe će biti i naše vaskrsenje! (Kološanima 1:22; Efescima 2:13-16; Rimljanima 6:3-9)

Naravoučenije iz svega ovoga je držite se čvrsto Božje Riječi i manite se „visoke teologije“ ili mudrovanja visokoobrazovanih naučnika koji „naprednim znanjem“ žele zadiviti kolege ili ostvariti uspješniju karijeru.

Autor: Pavle Simović
Cetinje, februar 2012